

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 82C/37/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124206466
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Gabriela Sopková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3124206466.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v konaní navrhovateľky A. B., narodenej XX.XX.XXXX, bytom B., C. D. XXXX/XX, právne zastúpenej ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ, s.r.o., so sídlom Púchov, Dvory 1932, IČO: 36 867 454, proti A. B., narodenému XX.XX.XXXX, bytom B., C. D. XXXX/XX, E. F. G. H., A. C. X, o návrhu navrhovateľky na vydanie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

N a r i a d ť u j e neodkladné opatrenie:

I. U k l a d á A. B., nar. XX.XX.XXXX, aby sa n e p r i b l i ť o v a l k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 30 metrov s výnimkou účasti na konaniach pred orgánmi verejnej moci a s výnimkou plnenia práv a povinností priznaných a uložených rozhodnutiami verejnej moci.

II. Vo zvyšnej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

III. Navrhovateľka m á voči A. B., nar. XX.XX.XXXX n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e:

1. Navrhovateľka sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala uloženia A. B. zákazu priblíženia k navrhovateľke, s výnimkou konaní pred orgánmi verejnej moci, a to na menej ako 30 metrov a zároveň uloženia mu povinnosti podrobiť sa kontrole dodržiavania povinnosti nepribližovať sa k navrhovateľke prostredníctvom technických prostriedkov na určenie polohy kontrolovanej osoby a náhrady trov konania. Uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 12T/77/2021 zo dňa 15.11.2021, právoplatným zo dňa 15.11.2021 bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania zločinu Týrania blízkej osoby a zverenej osoby v zmysle ust. § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený („nepodmienečný“) trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, pričom bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uvedeným rozsudkom uložené ochranné ambulantné protialkoholické liečenie. Navrhovateľka, v nadväznosti na konanie bývalého manžela, ktoré viedlo až k jeho odsúdeniu pre spáchanie predmetného zločinu, ktorého objektom bola samotná navrhovateľka, resp. jej telesná a duševná integrita, sa týmto návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha poskytnutia ochrany jej života a zdravia, pričom ako odôvodnenie svojich obáv, a teda aj tohto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, uvádza komplexný popis relevantných skutkových okolností, ktoré podaniu návrhu predchádzali. Príčinu v správaní sa bývalého manžela, ktoré napokon viedlo až k jeho odsúdeniu, navrhovateľka vzhliada v tom, že v novembri 2019 skončil s výkonom práce pre technické služby mesta Púchov a ostal doma na starobnom dôchodku, pričom svoj voľný čas začal vyplňať „popíjaním“ alkoholických nápojov, a to či už doma alebo v pohostinstvách. Bývalý manžel sa tak pravidelne dostával do stavu opitosti, pričom v tomto stave opitosti bolo uňho úplne bežné, že priamo úmerne s požitým alkoholom rástla aj ním prejavovaná hostilita, ktorá sa spočiatku prejavovala primárne vo verbálnej rovine, neskôr však prešla aj

k faktickému konaniu. Nebolo preto ničím výnimočným, že po navrhovateľke vykrikoval, že je „vyj*banec skurvený“, „hajzel“ nadával jej do „p*č“ a „k*riev“ a s rovnakou pravidelnosťou ju taktiež ponižoval a urážal (napr. vyjadreniami, že napriek tomu, že má maturitu nič nemá v hlave, resp. že má v hlave nasr*té a pod.). Takéto prejavy bývalého manžela častokrát trvali od návratu navrhovateľky domov z práce až do noci, kým nezaspal. Reakcia navrhovateľky bola vždy defenzívna. Nikdy nemala vôľu vyvolať hádku, prípadne v nej pokračovať, a tak radšej na vulgárne prejavy svojho (v súčasnosti bývalého) manžela nereagovala, pretože vedela, že akákoľvek jej reakcia by vyvolala ešte väčší hnev. Skôr sa snažila v tichosti opustiť miestnosť, v ktorej sa obaja nachádzali. Málokedy to však upokojilo situáciu, pretože bývalý manžel väčšinou aj po tom, čo odišľa do inej miestnosti, prišiel za ňou a vo svojich útokoch ďalej pokračoval. Počas zimy na prelome rokov 2020 a 2021 ju dokonca zatvoril na balkóne bytu počas toho, ako vešala prádlo a otvoril jej asi až po hodine, keď bola celá uzímená. O jeho správaní vedeli všetci susedia z daného bytového domu, a to nielen tí bezprostrední, keďže bývalý manžel nekontroloval svoje správanie a svoje verbálne prejavy ani na balkóne spoločného bytu, či v spoločných priestoroch bytového domu, z ktorých nie zriedka bolo počuť krik a vulgarizmy smerované práve na osobu navrhovateľky. Navrhovateľka mala a stále má z osoby bývalého manžela objektívny strach, podložený jeho dlhodobým agresívnym správaním sa. Pravidelne sa jej stávalo, že už aj cestou z práce domov premýšľala, či ho opätovne nájde doma v stave opitosti, a či sa opätovne všetky tie nadávky, ponižovanie a vyhrážky z jeho strany budú opakovať. Od polovice mesiaca september 2020 sa do spoločného bytu navrhovateľky a bývalého manžela na adrese C. D. XXXX/XX, XXX XX B., nasťahovala aj spoločná dcéra D. a jej priateľ I. B.. Ani to ho neprinútilo prehodnotiť svoj spôsob správania sa, či vyjadrovania sa; naopak, v podstate od toho momentu začalo urážanie a nadávanie aj vo vzťahu k nim, čo sa navrhovateľky veľmi dotklo. Nie raz sa stalo, že bývalý manžel navrhovateľku a spoločnú dcéru s jej priateľom z bytu doslova vyhánal s odôvodnením, že „všetko je jeho“, napriek tomu, že byt je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve. Od apríl 2021, kedy došlo k otvoreniu pohostinstiev z dôvodu ústupu pandémie COVID-19 sa situácia v ich domácnosti zhoršila natoľko, že bývalý manžel bol opitý v zásade každý deň, pričom jeho agresívne prejavy sa zintenzívnili v tom zmysle, že sa čoraz častejšie (okrem nadávok, ponižovania a urážania) začal navrhovateľke vyhrážať už aj ujmu na jej zdraví, či živote. Bežným sa stalo, že počas ventilovania svojho bezdôvodného hnevu a agresivity sa navrhovateľke vyhrážal, že ju vyhodí z balkóna (spoločný byt sa nachádza v bytovom dome na 9. poschodí) /“ty vyletiš balkónom a ja to v tej base prežijem, alebo dožijem“/, čo logicky vzbudilo u navrhovateľky dôvodný strach, obavy a zároveň stres zo vzájomnej prítomnosti s bývalým manželom. Reflektujúc uvedené skutočnosti sa navrhovateľka napokon odhodlala podať na polícii trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu. Na základe podaného trestného oznámenia bolo začaté trestné stíhanie a následne bolo jej bývalému manželovi vznesené obvinenie pre zločin Týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a to Uznesením vydaným povereným príslušníkom PZ dňa 02.06.2021, ČVS: J./X-XXX-XX-XXXX. Zároveň bol rozhodnutím Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 03.06.2021, sp. zn. 7P/34/2021 vzatý do väzby v G. K., a to z dôvodu obavy, že by mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.06.2021. Predmetné trestné konanie napokon skončilo podaním obžaloby voči osobe jej bývalého manžela a následne uzavretím dohody o vine a treste, ktorá bola schválená súdom, a na základe ktorej bol žalovanému uložený „nepodmienečný“ trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorý po započítaní väzby a času prvotného zadržania žalovanému uplynie dňa XX.XX.XXXX. Z dôvodu opísaného, značne agresívneho a nebezpečného správania sa voči navrhovateľke, a tým indikovaného nenávratného rozvratu ich manželského zväzku, podala navrhovateľka dňa 18.10.2021 návrh na rozvod ich manželstva, ktoré konanie bolo vedené na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 13Pc/17/2021, pričom na základe návrhu navrhovateľky súd vo veci meritórne rozhodol svojim rozsudkom zo dňa 03.02.2022, ktorým manželstvo rozviedol, a to práve s poukazom na spáchanie zločinu, ktorého sa bývalý manžel na osobe navrhovateľky dopustil. Navrhovateľka a jej bývalý manžel majú v BSM byt, v meste B., ktorý pred zadržaním bývalého manžela obaja užívali na bývanie, to však celkom určite nie je ďalej možné, vzhľadom na vyššie opísané skutkové okolnosti a dôvody, pre ktoré došlo k odsúdeniu jej bývalého manžela. Navrhovateľka, v snahe vyriešiť aj otázku vyporiadania spoločného majetku, po neúspechu jej snahy vyriešiť túto otázku zmierlivo a mimosúdne, podala dňa 24.08.2022 na Okresný súd Považská Bystrica svoju žalobu o vyporiadanie BSM bývalých manželov, ktoré konanie bolo vedené na predmetnom súde (následne na Okresnom súde Trenčín) pod sp. zn. PB-10C/77/2022, pričom na základe žaloby navrhovateľky súd o predmetnej veci rozhodol svojim rozsudkom zo dňa 20.11.2023, a to tak, že byt, spoločne s ostatnými aktívami BSM, prikázal do podielového spoluvlastníctva navrhovateľky a jej bývalého manžela, pričom pri svojom rozhodnutí súd uplatnil disparitu podielov bývalých manželov v pomere X/XX v prospech navrhovateľky, opierajúc predmetné rozhodnutie práve o spáchaný zločin

bývalého manžela voči navrhovateľke. Rozsudok Okresného súdu Trenčín o vyporiadaní BSM doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, vzhľadom na podané odvolanie bývalého manžela, o ktorom odvolací súd doposiaľ nerozhodol. Možno tak uviesť, že od 01.06.2021 až doposiaľ, navrhovateľka so svojim bývalým manželom nezdiala spoločnú domácnosť, a od právoplatnosti rozsudku o rozvode (10.02.2022) už nie sú ani formálne manželmi, pričom navrhovateľka sa pokúšala vykonať všetky potrebné kroky k tomu, aby ju s bývalým manželom už nič nespájalo, a aby si obaja mohli slobodne viesť svoje vlastné životy, čo však vzhľadom na stále nevyporiadany spoločný majetok nie je celkom možné. V aktuálnej situácii, kedy sa blíži termín prepustenia bývalého manžela z výkonu trestu odňatia slobody navrhovateľka čoraz väčšími pociťuje strach zo situácie, ktorá po jeho prepustení nastane. Napriek tomu, že sa k predmetnému skutku – týraniu navrhovateľky priznal a dobrovoľne prijal trest navrhnutý prokurátorom, doposiaľ sa navrhovateľke žiadnym spôsobom neospravedlnil, svoje skutky úprimne neoľutoval; práve naopak, či už v rámci svojich prednesov v konaní o rozvod, ako aj v konaní o vyporiadanie BSM sa voči osobe navrhovateľky naďalej správal značne hostilne, opakovane ju obvinil, že sa s ich spoločnou dcérou Silviou proti nemu spojili, vraj preto, „aby ho dostali z bytu“. Namiesto pokusu o zmierenie sa s navrhovateľkou tak žalovaný na ňu opakovane útočil, túto nezmyselne a cynicky obviňoval, že si celý skutok len vymyslela, a to len preto, aby ho „dostala z bytu“, pričom zároveň podlo útočil aj na ich spoločnú najmladšiu dcéru D., ktorá sa po celý čas len snažila svoju matku (navrhovateľku) chrániť pred agresívnym vyčítaním jej otca. Uvedené je zrejme aj z obsahu dovolania jej bývalého manžela voči odsudzujúcemu rozsudku, kde spáchanie zločinu týrania navrhovateľky popiera, resp. radikálne zľahčuje (uvádza, že išlo maximálne o vyhrážanie sa), pričom zo svojho odsúdenia obviňuje „systém“ a nepriamo tiež spoločnú dcéru D., či samotnú navrhovateľku. Aj z uvedeného je zrejma jeho absolútna rezignácia k sebareflexii či úplná absencia vôle po osobnej zmene a prehodnotení svojho správania sa do budúcnosti. Predmetné dovolanie napokon vzal späť, to však nič nemení na ním už vyjadrených pohnútkach ohľadne dôvodu jeho odsúdenia. Reflektujúc všetky pomenované okolnosti nemožno vylúčiť; naopak, je celkom reálne, že sa bývalý manžel navrhovateľky po svojom prepustení z výkonu trestu môže pokúsiť o revanš voči navrhovateľke, prípadne vyhľadať jej osobný kontakt, práve s ohľadom na ním vyššie formulované vnímanie dôvodov jeho odsúdenia. V rámci svojich prednesov v súdnom konaní o vyporiadanie BSM opakovane prejavil svoju vôľu vrátiť sa do spoločného bytu a „vziať si čo je jeho“. Navrhovateľka, napriek neprávoplatnému rozhodnutiu o vyporiadaní ich BSM, v zmysle ktorého by jej mal pripadnúť väčšinový spoluvlastnícky podiel, je pripravená z dôvodu svojej ochrany a bezpečnosti radšej spoločný byt, v ktorom doposiaľ žila, uvoľniť, a to napriek tomu, že z dokazovania v konaní o vyporiadanie BSM bolo zistené, že jej bývalý manžel disponuje dostatočnými finančnými prostriedkami na to, aby si svoje bývanie po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dokázal zabezpečiť a hradiť hoc v podobe prenájmu iného bytu, prípadne nájmom izby v ubytovni. Navrhovateľka je tak ochotná dobrovoľne sa vzdať svojho komfortu výmenou za svoju aspoň potenciálnu bezpečnosť, a to nielen s ohľadom na to, ako vyzeral ich spoločný život bezprostredne pred jeho zadržaním, ale aj s ohľadom na to, že z toho čo vnímala z jeho prejavov v súdnych konaniach (o rozvod manželstva, o vyporiadanie BSM) doposiaľ nedošlo k žiadnej pozitívnej zmene v jeho správaní sa, práve naopak. Aktuálne je tak pevne rozhodnutá, že chce vykonať všetky potrebné opatrenia a kroky k tomu, aby sa pokiaľ možno s bývalým manželom vôbec nestretli, a ak by sa aj náhodou stretli, tak len za dodržania bezpečnej vzdialenosti. Zážitky z obdobia spoločného manželstva nielenže doposiaľ negatívne vplyvajú na celkový psychický stav navrhovateľky, ale s jeho blížiacim sa prepustením z výkonu trestu, čoraz väčšími u nej vyvolávajú legitímny strach, že sa s motívom pomsty pokúsi vyhľadať navrhovateľku, a to či už cestou do práce, z práce, alebo hoc aj pri náhodnom stretnutí na ulici, ktorá predstava ju bez uloženia zákazu priblíženia sa k jej osobe, desí. Vychádzajúc zo zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pri nariadení neodkladného opatrenia je potrebné primárne preukázať kritérium nevyhnutnosti a naliehavosti úpravy pomerov medzi navrhovateľkou a jej bývalým manželom. Vo vzťahu k naplneniu kritérií nevyhnutnosti a naliehavosti úpravy pomerov možno uviesť, že tak ako už navrhovateľka vyššie detailne popísala, správanie sa a konanie žalovaného z hľadiska intenzity a frekvencie jeho agresivity v čase pred jeho zadržaním, obvinením, obžalovaním a následne odsúdením, neustále gradovala, pričom sa možno legitímne domnievať, že jej bývalý manžel zrejme doposiaľ žiadnym pozitívnym spôsobom neprehodnotil svoj postoj a správanie sa k navrhovateľke; naopak, reálne hrozí, že sa za jeho odsúdenie bude chcieť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody revanšovať „vinníkom“ tohto rozhodnutia. Opísané udalosti, boli nevyhnutným vyústením a vyvrcholením jeho predchádzajúceho značne agresívneho a vulgárneho správania sa, pričom objektívne a bezprostredne hrozí ich opakovanie. Z pomenovaných dôvodov sa navrhovateľka nedokáže a ani nechce ďalej stýkať so svojim bývalým manželom, ani s ním akokoľvek ďalej komunikovať, okrem komunikácie úradnej, či komunikácie cez jej právneho zástupcu.

Poskytnutie rýchlej a účinnej právnej ochrany navrhovateľke pred jej bývalým manželom tak nemožno odoprieť, nakoľko sa v minulosti opakovane navrhovateľke vyhrážal jej fyzickou likvidáciou, či ťažkou ujmom na zdraví, čo u nej spôsobilo natoľko silné obavy a rozrušenie, že bola de facto nútená podať na žalovaného, svojho (vtedajšieho) manžela, trestné oznámenie, a tiež návrh na rozvod manželstva. Aktuálne navrhovateľku a jej bývalého manžela nespojuje žiaden zväzok, obaja majú právo viesť svoj samostatný, a pokiaľ možno pokojný a bezpečný život, bez potreby či dokonca nevyhnutnosti sa osobne stretávať, či spoločne komunikovať, a preto považuje podaný návrh na uloženie povinnosti spočívajúcej v zákaze priblíženia sa k jej osobe za legitímny a proporcionálny nástroj jej súdnej ochrany, keďže na jednej strane tým bude právne garantovaná ochrana jej života a zdravia (resp. jej celkovej bezpečnosti) pred možným a reálne hroziacim násilným konaním žalovaného; na druhej strane zásah do práv žalovaného tým bude len minimálny, pričom sa tým dosiahne efektívna a účinná úprava vzájomných práv a povinností sporových strán. Za účelom dosiahnutia efektívnej kontroly dodržiavania zákazu uloženého navrhovaným neodkladným opatrením, a teda za účelom dosiahnutia nielen právnej, ale aj faktickej ochrany navrhovateľky, žiadala, aby v rámci svojho rozhodnutia uložil žalovanému povinnosť podrobiť sa technickej kontrole dodržiavania nariadenej povinnosti (zákazu priblíženia sa), a to s poukazom na ust. § 325 ods. 3 Civilného sporového poriadku v spojení s ust. zákona č. 78/2015 o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s využitím ktorých prostriedkov navrhovateľka vyjadrila výslovný súhlas. Reflektovala skutočnosť, že s ohľadom na neprávoplatné rozhodnutie súdu o vyporiadaní BSM a zrejme na to následne nadväzujúce konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, bude zrejme nevyhnutné, aby sa s bývalým manželom osobne stretla v rámci procesných úkonov súdu – napr. na pojednávaní, pričom súhlasila, aby práve účasť na úradných, resp. súdnych úkonoch, bola výnimkou z uloženého zákazu priblíženia sa k jej osobe. K návrhu pripojila nasledovné listiny: dovolanie k rozsudku 12T/77/2021 – 203 zo dňa 15.11.2021, rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. PB-10C/77/2022 – 104, rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 13Pc/17/2021 – 35 a sp. zn. 12T/77/2021 – 203 a plnomocenstvo.

2. Súd sa oboznámil s návrhom a s listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľkou.

3. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 15.11.2021, č. k. 12T/77/2021 – 203, právoplatným dňa 15.11.2021, bol A. B. uznaný vinným, že v období od mesiaca november 2019 do mesiaca máj 2021 v B. v byte na C. D. XXXX/XX na X. poschodí, v mieste spoločného trvalého bydliska so svojou manželkou, pod vplyvom alkoholu, túto bezdôvodne týral tak, že jej vulgárne nadával, kričal na ňu, že nemá žiadny majetok, že všetko je za jeho peniaze, urážal ju a ponižoval tým, že jej vravieval, že nemá nič v hlave, že maturita je len papier, ale v hlave má „nasrané“, vyhrážal sa, že ju vyhodí z balkóna, verbálne ju z bytu vyhadzoval, hovoril, že keď otvorí hubu, tak letí z balkóna, z čoho mala strach a preto mu nikdy neoponovala a vždy jeho urážanie trpela a začiatkom mesiaca máj 2021, keď sa v byte pokazila sprcha jej povedal, že ju má opraviť, kričal po nej a vulgárne jej nadával, po tom, ako sa bránila, že sa to môže stať komukoľvek, zodvihol na ňu ruku s náznakom, že ju ide udrieť, načo zavolať dcéru D., ktorá k ním pribehla a otca od matky odsunula, čím svojím konaním vyvolával u poškodenej (vtedajšej manželky) strach, depresivitu a úzkostné prejavy, bola v závažnej miere chronicky psychotraumatizovaná a tým forenzne spĺňa kritériá psychicky týranej ženy, teda zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, teda blízkej osobe (navrhovateľke pozn. súdu) spôsobil psychické utrpenie ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mu bolo uložené ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

4. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 03.02.2022, č. k. 13Pc/17/2021 – 35, právoplatným dňa 10.02.2022 súd rozviedol manželstvo navrhovateľky a A. B..

5. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 20.11.2023, č. k. PB-10C/77/2022 – 104 súd určil, ktoré hnutelné a nehnuteľné veci patria do BSM navrhovateľky (v danom spore žalobkyne) a jej bývalého manžela, zároveň BSM vyporiadal tak, že okrem iného do výlučného vlastníctva navrhovateľky prikázal podiel X/XX a do výlučného vlastníctva jej bývalého manžela podiel X/XX k celku k bytu č. XX, vo vchode F. XX, na X. poschodí bytového domu so súp. č. XXXX, ktorý je postavený na pozemku, parc. reg. KNC F. XXX/XX, zapísaný na LV č. XXXX pre k. ú. B. a v rovnakých podieloch aj zo spoluvlastníckeho podielu o veľkosti XX/XXXX na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a príslušenstve vyššie

uvedeného bytového domu. Proti tomuto rozhodnutiu bolo podané odvolanie, o ktorom doposiaľ nebolo odvolacím súdom rozhodnuté.

6. Z dovolania A. B. zo dňa 12.12.2021 voči rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 15.11.2021, č. k. 12T/77/2021 – 203 je zrejмый jeho postoj ku kvalifikácii trestného činu, ktorú považuje za mylnú a považuje sa za nevinného, nakoľko neporušil zákony.

7. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

10. Podľa § 325 ods. 3 CSP, za podmienok ustanovených osobitným predpisom môže súd nariadiť kontrolu dodržiavania neodkladným opatrením nariadenej povinnosti technickými prostriedkami.

11. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejмый, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

12. Podľa § 326 ods. 2 CSP, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

13. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

14. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Neodkladné opatrenie slúži dočasnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv strán sporu a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočností, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to buď potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov, alebo existencia reálnej obavy, že exekúcia bude ohrozená. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán, ani že v dôsledku neodkladného opatrenia vznikne neprímeraná ujma strane, teda že ujma žalovaného nesmie byť neprímeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa druhá strana. Pri rozhodovaní o dočasnej úprave vzťahov medzi stranami sporu sa vychádza len zo stavu, ktorý je tu v čase rozhodovania o návrhu na neodkladné opatrenie. Žalobca, ktorý žiada o nariadenie neodkladného opatrenia musí mať právny záujem na

neodkladnom opatrení, t.j. musí osvedčiť potrebnosť bezodkladnej dočasnej úpravy pomerov strán. Danosť právneho záujmu sa skúma so zreteľom na splnenie predpokladov opodstatnenosti takéhoto súdneho rozhodnutia, predovšetkým toho, že nariadením neodkladného opatrenia sa dosiahne účel ochrany poskytovanej súdom v konaní. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti).

20. Obsah neodkladných opatrení v zmysle § 325 ods. 2 písm. e/ až h/ C.s.p. vychádza zo znenia článku 3. 1. Nariadenia európskeho parlamentu a Rady EÚ č. 606/2013 z 12. 6. 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený život telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabezpečiť ochranu fyzických osôb pred ohrozením telesnej alebo duševnej integrity zo strany inej osoby. Ohrozením telesnej integrity je fyzické násilie alebo jeho hrozba. Ohrozením duševnej integrity je psychické násilie alebo jeho hrozba, kam patrí aj vyvolávanie strachu. Citované ustanovenia majú chrániť osoby pred fyzickým násilím, obťažovaním, prenasledovaním, zastrašovaním, alebo pred inými formami nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť potom v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana. Kvalitatívne požiadavky na osvedčenie rozhodujúcich skutočností sú vždy determinované konkrétnymi okolnosťami prípadu ad hoc. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity sa spravidla osvedčia lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu) písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a podobne.

21. Súd po zhodnotení listín nachádzajúcich sa v spise dospel k záveru, že v danom prípade navrhovateľka osvedčila tvrdené skutočnosti, teda že v minulosti bola konaním svojho bývalého manžela ohrozená jej telesná i duševná integrita, čo bolo osvedčené aj z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 15.11.2021, č. k. 12T/77/2021 – 203, právoplatným dňa 15.11.2021, ktorým bol jej bývalý manžel uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, teda blízkej osobe (navrhovateľke pozn. súdu) spôsobil psychické utrpenie ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a dôvodne tak prežíva stres a strach z jeho blížiaceho sa návratu z výkonu trestu odňatia slobody.

22. Súd mal tiež za osvedčené, že medzi navrhovateľkou a jej bývalým manželom sú po trestnom konaní, konaní o rozvode ich manželstva ako aj vyporiadania BSM vážne naštrbené vzťahy (vôbec spolu nekomunikujú od jeho vzatia do väzby), pričom doposiaľ nebolo právoplatne vyporiadané ich bezpodielového spoluvlastníctvo, okrem iného, aj k spoločnému bytu. V dôsledku takto narušených vzťahov a správania sa bývalého manžela navrhovateľky v minulosti je zrejmé, že navrhovateľka prežíva strach z jeho návratu, nakoľko neprejavil nijakú ľútosť nad svojim konaním, práve naopak považoval svoje konanie za normálne v súlade so zákonom. Súd teda uveril navrhovateľke a považoval jej potrebu chrániť sa pred bývalým manželom za osvedčenú a logickú s tým, že túto potrebu považoval súd za tak naliehavú, že rozhodol formou neodkladného opatrenia.

23. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd považoval za nevyhnuté poskytnúť navrhovateľke bezodkladne ochranu formou neodkladného opatrenia, spočívajúcom v tom, že uložil A. B. povinnosť nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 30 metrov. Keďže nie je vylúčené, že účastníci tohto konania budú zároveň aj účastníkmi v občiansko-právnom, priestupkovom konaní, alebo v trestnom konaní, súd vo výroku tohto rozhodnutia tiež vyslovil, že neodkladné opatrenie formou nepriblíženia sa k navrhovateľke sa nevzťahuje na prítomnosť na konaniach pred orgánmi verejnej moci a s výnimkou plnenia práv a povinností priznaných a uložených rozhodnutiami verejnej moci.

24. Vo zvyšnej časti súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. V časti, v ktorej mu navrhovateľka žiadala uložiť povinnosť podrobiť sa kontrole dodržiavania povinnosti nepribližovať sa k navrhovateľke prostredníctvom technických prostriedkov na určenie polohy kontrolovanej osoby. Kontrola dodržiavania nariadených neodkladných opatrení prostredníctvom technického zariadenia by bola podľa názoru súdu v tomto prípade neprimeraná a zároveň uloženú povinnosť súd považuje za dostatočnú. Neodkladné opatrenie bolo vydané bez akéhokoľvek časového obmedzenia. Vychádzajúc z uvedeného by bol bývalý manžel navrhovateľky (ale aj navrhovateľka) monitorovacími zariadeniami obmedzovaní neurčitú dobu resp. do doby podľa § 23 zák. č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami, čo súd nepovažuje za účelné. Súd dodáva, že v prípade, ak by

akýmkoľvek spôsobom došlo k narušeniu neodkladným opatrením uložených povinností, navrhovateľka môže opätovne požiadať o zabezpečenie realizácie neodkladného opatrenia prostredníctvom § 325 ods. 3 CSP.

25. Keďže navrhovateľka mala vo veci plný úspech (neodkladné opatrenie bolo súdom nariadené a bolo zamietnuté len v časti týkajúcej sa monitorovania uloženej povinnosti prostredníctvom technického zariadenia), súd jej v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. 100 % a o ktorej výške trov rozhodne súd po právoplatnosti uznesenia samostatným rozhodnutím.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia uznesenia cestou Okresného súdu Trenčín, pracovisko Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 a 2 CSP v podanom odvolaní musí byť uvedený, ktorému súdu je určený, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísaný a musí byť uvedená spisová značka konania, do ktorého je podanie urobené.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.